

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Με το ναρκοπέδιο των ελληνοτουρκικών σχέσεων και τα προβλήματα ενίσχυσης της αξιοπιστίας του «Αμυντικού Δόγματος» της χώρας, ασχολούνται στα κείμενά τους οι Σ. Λυγερός και Σ. Αλειφαντής, επισημαίνοντας, διεξοδικά και πειστικά, τα διλήμματα και τα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η κάθε ελληνική κυβέρνηση και εντοπίζοντας — πιο συγκεκριμένα — την ανεπάρκεια στρατηγικής σύλληψης και ολιγωρία της, πολλά διαφημιζόμενης ως εκσυγχρονιστικής, κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη.

Με την πρόσφατη συμφωνία Ισραήλ-Τουρκίας ασχολείται στο διευδυτικό άρθρο του ο Μ. Α. Ευρυβιάδης, αναδεικνύοντας τη σημασία ενός ζητήματος που το έκρινε(;) ως φαίνεται, τριτεύουσας σημασίας, το ελληνικό ΥΠΕΞ, ενώ με τα της εξωτερικής πολιτικής της γείτονος Βουλγαρίας και τις επιμέρους αλλαγές και διαφοροποιήσεις της, καταπιάνεται στο συστηματικό κείμενό του ο Ν. Σπανός.

Με τους Έλληνες σοσιαλιστές των αρχών του αιώνα (και ειδικότερα τον Ν. Γιαννιό) και τις θέσεις που εξέφραζαν στα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, ασχολείται ο Θ. Μπενάκης, παρουσιάζοντας — ταυτόχρονα — ένα εντυπωσιακό Υπόμνημα που υπέβαλαν τα ελληνικά Σοσιαλιστικά Κέντρα στο Σοσιαλιστικό Συνέδριο του Νοεμβρίου 1918. Το κείμενο αξίζει, φρονούμε, ιδιαίτερης μνείας γιατί αποκαλύπτει μιαν άλλη λογική που η σταλινική αλλοτρίωση και ο διεθνιστικός μεταπρατισμός επέβαλαν για δεκαετίες στο σύνολο της ελληνικής αριστεράς.

Την ιταλική στάση στο ζήτημα του εορτασμού της 28ης Οκτωβρίου 1946, φέρνει στο φως ο Δ. Δεληολάνης αποκαλύπτοντάς μας και με τα ντοκουμέντα αυτά την... συνέχεια και συνέπεια της ιταλικής εξωτερικής πολιτικής.

Με τα Αμπελάκια και τα αίτια παρακμής τους ασχολείται στην τεκμηριωμένη μελέτη του ο Η. Ι. Νικολακόπουλος, ενώ ο Β. Δ. Καραμπάκκης επιχειρεί μιαν ενδιαφέρουσα προσέγγιση του Δεκέμβρη του '44.

Στο τεύχος αυτό φιλοξενούμε ένα κεφάλαιο από το υπό έκδοση κλασικό έργο του Αλέξη ντε Τοκβίλ, Η Δημοκρατία στην Αμερική και παραπέμπουμε τους αναγνώστες μας και σε προηγούμενα άρθρα του περιοδικού, που ασχολούνται με την ιδιαίτερη θέση και σημασία που κατέχουν οι δύο αυτές θετικές αξίες (ελευθερία - ισότητα) στον πολιτικό και κοινωνικό βίο.

Τέλος στο παρόν τεύχος δημοσιεύουμε έναν αποχαιρετισμό στον Μιχάλη Ράπτη γραμμένο από τον φίλο και σύντροφό του Δημήτρη Κωνσταντακόπουλο.

Στον Μιχάλη Ράπτη, τον γνωστό σε όλους Πάμπλο, έναν άνθρωπο που πάλεψε σε όλη του τη ζωή κάτω από τις ιδέες του μαρξισμού. Ιδέες τις οποίες, ποτέ δεν εγκατέλειψε, ποτέ δεν πρόδωσε, αλλά και ποτέ δεν υιοθέτησε δογματικά. Τουναντίον τις διεύρυνε και τις εμπλούτισε — κατά το μέτρο του — θέτοντας στις σωστές τους διαστάσεις, ειδικά την τελευταία περίοδο της ζωής του, τα αιτήματα για εθνική και κοινωνική απελευθέρωση.

Γι' αυτό και εμβάθυνε στα φαινόμενα του πατριωτισμού και του εθνισμού, στηλιτεύοντας τον επαρχιωτικό πτωχοπροδοτισμό των μικροευρωπαϊών ιθαγενών, αυτός ο πολίτης του κόσμου, που έμπρακτα μέσα από την καθημερινή επαναστατική δράση επιβεβαίωσε ότι αυτοί που κυρίως έχουν μια πατρίδα να χάσουν είναι οι προλετάριοι.

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ